

V Armádním muzeu Žižkov byla pokřtěna kniha Vzdušné síly AČR

31.10.2023 - Filip Tesař | Vojenský historický ústav Praha

„Vzdušné síly byly vždy výkladní skříní naší armády,“ prohlásila ministryně Jana Černochová v první větě svého projevu. „Platilo to za první republiky a platí to i dnes.“ Historie čs. vojenského letectva se začala psát dokonce ještě před vyhlášením nezávislého Československa dne 28. října 1918. Současné vzdušné síly Armády České republiky (AČR) ctí památku svých hrdinů první a druhé světové války a navazují i čestnými názvy svých útvarů na tradice československých jednotek. Proto patří úvodní pasáže knihy vzpomínkám válečného veterána, armádního generála Emila Bočka a několika vybraným epizodám z české letecké historie, charakterizujícím její milníky, z pera historika VHÚ Jindřicha Marka.

Dnes, po třiceti letech od svého vzniku, mají za sebou vzdušné síly samostatné ČR přerod z velkého letectva studené války na efektivní organizaci začleněnou do struktury NATO. Jak upozornila ministryně, opřít se o ně může celá společnost. Pomáhají při povodních a požárech, transportují nemocné a zraněné, převáží transplantáty a léky, drží záchranou službu, přepravují ústavní činitele i ohrožené druhy zvířat. Nejčerstvější připomínkou řečeného byla repatriace českých občanů z Izraele, zasaženého teroristickými útoky hnutí Hamás.

Příprava knihy trvala několik let. Původním záměrem bylo přiblížit čtenářům vzdušné síly dnes. Z VHÚ potom přišel podnět rozšířit záběr na celých 30 let od vzniku České republiky. A nakonec se autoři nezastavili ani u současnosti, ale přidali i náhled do budoucnosti. Jinak to ani nejde: do konce roku budou dokončeny dodávky radiolokátorů MADR, běží dodávky vrtulníkové platformy H-1, čeká se na zavedení protiletadlového systému SPYDER. A především na letouny F-35, budoucí nejrozšířenější platformu v rámci NATO.

Hlavní autorka, kapitánka Leona Hájková, se nepovažuje za spisovatelku. Do knihy však podle svých slov vložila své srdce, a jak psaní pokračovalo, narůstala v jejím srdci i hrdost, že sama ke vzdušným silám patří. Nápad na sepsání knihy přišel na jedné z výstav, otevíraných pravidelně na ploše před Generálním štábem AČR v pražských Dejvicích. Kniha, která by ukázala komplexnost vzdušných sil, tu dosud nebyla. Kolik lidí musí pracovat na tom, aby naše nebe bylo bezpečné? Ani kapitánka Hájková nevěděla na začátku zcela přesně, co všechno přispívá k tomu, aby vzdušné síly mohly fungovat jako jeden velký organismus. Sama během psaní hodně objevovala. Musela proniknout do činnosti všech složek: co zahrnují, jaké jsou na ně kladeny nároky? Se spoluautory, Radomírem Holušou, Jaroslavem Sekaninou a Zuzanou Sekaninovou, se jí ve výsledku podařilo přiblížit čtenářům fungování vzdušných sil rozhodně velmi zdařile. Na skvělém výsledku má neopominutelnou zásluhu také grafik Jiří Král. U knihy byl od začátku až do konce a s Leonou Hájkovou byli po celou dobu „na stejné vlně.“

<https://www.vhu.cz/v-armadnim-muzeu-zizkov-byla-pokrtena-kniha-vzdusne-sily-acr>